

Ξεως, ἐπέμψε γερόντιόν τι, νὰ δηγήσῃ τοὺς περιηγητὰς ἐκτὸς τῶν πυλῶν τῆς πόλεως. Ὁ ὑγειονόμος βλέπει τοῦτο, ὀργίζεται καὶ τρέχει εἰς τὸν ἀστυνομόν, διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ἂν θέλῃ νὰ τὸν ἐμπαιξῇ· ἐξηγουῖνται, καὶ οὕτω διαλύεται ἡ δίκη αὐτῆ τῶν φωνηέντων, ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως ἀκαδημαϊκῆς συγλήψεως.

Ὁμιλοῦντες δὲ περὶ Ἐπιταύσου, ἃς μὴ λησμοιήσωμεν νὰ ρίψωμεν δύο ἄνθη καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς πολυδακρύτου ἐκείνης Πηνελόπης Βαλσαμάκη, τῆς εἰκοσάτετραετοῦς αὐτόχειρος, καὶ τοι ἡμεῖς ἤδη ἐπιμβαίνομεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν κυρίων ἀρθρῶν ἄλλης ἐφημερίδος. Χαριτόβρυτος καὶ ὠραία ἦτο ἡ νεάνις! Εὐτυχὴς καθ' ὅλα, ὡς ἔγραψεν ἡ ἰδία, ἐλάτρευε τὸν σύζυγόν της, ἦτο πλουσία εἰς συγγενεῖς, εἰς φίλους. . . Ἄλλ' εἶχε παράδοξον, ἀνήσυχον τὴν ψυχὴν, καὶ ἐντὸς ὁλῶν τούτων τῶν εὐτυχιῶν, ἐκαίη δὲν ἦτο εὐτυχὴς. «οἶδ' αὐτὸ τὸ οὐράνιον σκηπτρον ἤθελε τὴν εὐχαριστήσει!» Ἡ ἀνάγνωσις ἄραγε μυθιστορημάτων καὶ ἰδίως τοῦ Βερτερου, ὃν εἶχεν ἀνὰ χεῖρας πρὸ τῆς αὐτοχειρίας της, ἐπροίκισε τὴν νέαν διὰ τοῦ μελαγχολικοῦ τούτου καὶ μαμφρεδεῖου χαρακτῆρος; — ἄγνωστον. Ἄλλ' ἡ νέα, ἐνδοθεῖσα καταλευκὸν ἐσθῆτα, ἐμβλημα βιβζιώος τῆς ἀγνότητος τῆς καρδίας της, κατήλθεν εἰς ὑπόγειόν τι τῆς οἰκίας της, καὶ ἔχουσα δύο πιστόλια, ἡ σκληρά! ἐκένωσε ἀμφοτέρω κατὰ τῶν κροτάρων της..

Ἐν τούτοις, χρυσὸν καὶ πένθιμον προβαίνει τὸ ἔαρ. Ἐπαλινδρόμησεν ὁ χειμὼν, ὡς ἂν μετανοήσας, ὅτι γλυκὺς παρήλθεν ἐφέτος. Διὰ τί ἡ μεταβολὴ αὕτη τοῦ ἐλληνικοῦ κλίματος; Μὴ μετεβλήθη καὶ τὸ ἦθος τὸ ἐλληνικόν;

ὦ! γνωρίζετε τὴν χώραν, ὅπου εὐόφθαλμοι, περικαλλεῖς, ὡς τοῦ Προξενίου ἡ Ἀφροδίτη, εἶναι αἱ κόραι; ὅπου ἰδανικοὶ καὶ ἀγέρωχοι, ὡς τοῦ Φειδίου οἱ θεοὶ, εἶναι τῶν ἀνδρῶν αἱ πρόσομαι; ὅπου πολλῶν γυναικῶν τὸ κάλλος εἶναι ἀρχαῖον, ὡς νὰ ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, κατὰ τὴν ὠραίαν παρατήρησιν εὐφυοῦς καὶ ὠραίας νεάνιδος;

Γνωρίζετε τὴν χώραν, ὅπου σεμνὴ, ὡς Ἀρτεμις, βαίνει ἡ παρθένος, ὅπου ἡ γυνὴ φλογερὸν ἔχει τὸ βλέμμα, μαγευτικὸν τὸ μεῖδιμα, καὶ θερμὸ, θερμὰ τὰ εἰσθήματα; ὅπου εἰς ἐρμηκὴν τινα φάραγκα καὶ παρὰ τὸ κελαρίζον ρυάκιον, αὐτοφυὲς βλαστάνουν ὁ θυμὸς καὶ ἡ ῥοδοδάφνη; γνωρίζετε τὴν γῆν τῶν μύρτων καὶ τοῦ ἐλίου, τῶν ῥόδων καὶ τοῦ ἔρωτος;

Ἦτο, δὲν εἶναι πλέον ἡ Ἑλλάς!

Ἐξύμνησεν ἄλλοτε ὁ Σατοβριάνδος καὶ ἔψαλλεν ὁ Βύρων τὸ εὐκράτες καὶ τὸ τερπνὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ οὐρανοῦ. Εὐρώπατος πλέον τῶν τριᾶκοντα ἐνιαυτῶν διατρίψας εἰς τὰς Ἀθήνας ταύτας, οὐδεμίαν ἡμέραν εἶδε, χωρὶς νὰ διαφωτισθῇ ὁ ἥλιος. Καὶ τώρα; τώρα συνεχῶς ὁ φωστὴρ οὗτος κρύπτει τὸ περικαλλὲς πρόσωπόν του, ἐν αὐτῷ τῷ ἔαρι, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐκταίνεται ἐφ' ἡμῶν πένθιμος καὶ θρηνώδης. Διὰ τί πενθεῖ ὁ οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδος; ὦ! πενθεῖ, ὅτι ἐπι-

δουλεύων τὰ κάλλη τοῦ ἔαρος ὁ χειμὼν, ζητεῖ τὰ μὲν ἄνθη νὰ μαράνῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἀνθησίν των, τὴν δὲ ἀνθόνα ν' ἀποτρέψῃ τῶν ἐρώτων της καὶ τὸ ἄσμά της νὰ κατασιγήσῃ τὸ ἡδὺ, ν' ἀποκίψῃ δὲ τοῦ τρυφεροῦ καὶ ὠραίου φύλου τὰς πτέρυγας, καὶ αἰχμαλώτον νὰ συνέχῃ παρὰ τὴν ἐστίαν καὶ ἐντὸς τῶν κατακλείστων ἐσθῆτων του. Ὁ κακώτερος καὶ δριμύς γέρον! Ὡς ὁ φθονὼν τὰς ἐρασμίας παράφορὸς τῆς νεότητος παρῆλθε, καὶ αὐτὸς δὲν θέλει νὰ ἰδῇ τὰς κόρας, τὰς γυναῖκας μ' ἐλαφρὸν πόδα, κ' ἐστολισμένας μὲ τοῦ ἔαρος τὸ μεῖδιμα νὰ τρέξωσιν ὑπόπτεροι, καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθηρᾶς χλόης ν' ἀποτινάξωσι τὴν πάχυν καὶ τὴν στίβην τῆς κρυερᾶς ὥρας του.

Ἀλλὰ προσεγγίζοντος τοῦ Μαΐου, ὁ παγετώδης καὶ σύννερος γέρον, δις, τρίς ἀνετινάχθη, ὡς θήρ τραυματισθεὶς, καὶ ἐφυγεν ἐπὶ τῶν νῶτων τῶν ἀνέμων καὶ τῶν νεφῶν, ὡς ἡ μακρυνομένη τρικυμία. . .

Τὸ ἔαρ ἐπέλαμψεν! Ὁ Μάιος ῥοδοσπεφὴς ἤδη πρέβη! Ἐξέλετε νὰ ὑποδεχθῆτε αὐτὸν σεις, ὅσον νεοὶ καὶ νεαί, διότι πρὸς ἕκαστον ὑμῶν κομίζει δῶρόν τι ἐπὶ τῶν ἀνθηρῶν κόλπων του.

ΓΟΡΓΙΑΣ (Κ. Π.)

ΠΟΙΚΙΛΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ.

Φιλόλογος τις ἐπόριζετο τὰ τοῦ ζῆν ἐν μέρει ἐκ τῶν προϊόντων τῆς ποιητικῆς μεύτης του, κυρίως δὲ δι' ἐκθέσεως τῶν συνειδητάσεων τῆς Συνελεύσεως εἰς ἐφημερίδας. Τὸ πολιτικὸν τόλμημα τῆς 2 δεκεμβρίου τοῦ ἀπέλει τὸν βιβαιότερον πόρον του, ὅθεν διενεσθῇ ν' ἀφαιρῶσθαι εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς δημοκρατίας ἐν τέκνον τῆς Μούτης του.

Ὁ Λουδοβίκος Ναπολεὼν [τῷ ἐπέμψεν ἀμείως τινὰ ὅπως τῷ ἐκφράσῃ τὴν εὐχαρίστησίν του καὶ τῷ ἐγχειρίσῃ ἐν δώρῳ χρηματικόν. Ἄλλ' ὁ Διογένης ἀπεποιήθη τὸ χρυσίον τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ὁ Πρόεδρος μαθὼν ταῦτα ἀπήνησεν,

— Ἐλπίζω τοῦλάχιστον ὅτι ὁ Κ. Β. . . . δὲν θέλει ἀρνηθῇ πρόσκλησίν μου εἰς τὸ γεῦμα.

Ὁ ποιητὴς ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν ταύτην, καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐτιμήθη νὰ συμπάγῃ μετὰ τοῦ Προέδρου, ὅστις δὲν ἀπηξίου νὰ τῷ ἀπευθύνῃ τὰς πλέον εὐμενεῖς ἐρωτήσεις.

Μετὰ τὸ γεῦμα δὲ παρεκάλεσε τὸν Κ. Β. νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ἐκεῖ τῷ εἶπεν, ὅτι ἀνέγνωσε μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως τοὺς στίχους του.

— Ὅα εἰμ' εὐτυχὴς, προσέθηκε, νὰ κάμω τι ἐν

πέρ ὑμῶν. Εἰπῆτέ μοι θαρράλως ποῖα εἶναι ἡ θέ-
σις σας ;

Συγκινηθεὶς ἀπὸ τοσαύτην ἀγαθότητα, ὁ φιλόλογος
διηγῆθη λεπτομερῶς τὰ κατ' αὐτόν καὶ εἶπεν ὅτι
ἄλλην φιλοδοξίαν δὲν ἔχει, εἰμὴ νὰ ζήσῃ ἐντίμως
διὰ τῶν φιλογολικῶν κόπων του.

— Περιμένετε, τῷ εἶπεν ὁ πρίγκιψ -πρόεδρος, ὅ-
τις μεταδᾷ εἰς παρακείμενον δωμάτιον ἐπανήλθεν
ἀμέσως, κρατῶν τετράδιον κλειστὸν ἰδοὺ δι' ὑμᾶς
ἐργασία.

Ἐξελθὼν τῶν Ἑλυσείων, ὁ ποιητὴς μας ἤνοιξε
τὸ χαρτίον, φρονῶν ὅτι ὁ πρόεδρος τῷ ἔδωκεν ὑ-
πόθεσιν τινα νὰ πραγματευθῇ. Ἀλλὰ πόσον ἐθαύμα-
σεν, διὰν ἴδε πέντε τραπέζικα γραμματίαι χιλίων
δραχμῶν ἕκαστον περιτυλιγμένα εἰς τὸ τετράδιον.

— Ἀ ! εἶπε τότε, ἐάν τὸν ἐγνώριζον ἔλοι οἱ Γάλ-
λοι !

ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Πολλοὶ ἄνθρωποι αἰσθάνονται διὰ τινα ὄντα ἡ
πράγματα ἀκαταμάχτην φρίκην ἢ ἀποστροφὴν. Οἱ
γενναιότεροι ἄνδρες τρομάζουσι συνεχῶς ἀπὸ ἐ-
λάχιστόν τι, καὶ ἡ ἰστορία εἶναι πλήρης τῶν ἀνε-
ξηγήτων τούτων ἀδυναμιῶν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως,
εἰς ἃς ὑπόκεινται πολλῶς καὶ αὐτοὶ οἱ μεγαλήτε-
ροι ἄνδρες. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αὐτὸς ὁ Ναπολέων
ἐταράττετο προφανῶς, ὁσάκις ἐβλεπε μαχαίρας συμ-
πελεγμένας σταυροειδῶς.

Γάλλος τις ζωγράφος, ἐκ τῶν δοκιμωτέρων, ὁ Κ.
Καραίτης ὑπέκειτο εἰς τοὺς τρόμους τούτους. Αἱ το-
πογραφίαι του, αἱ ὁποῖαι ἐθαυμάσθησαν εἰς πολλὰς
ἐκθέσεις, παρίστων διηλεκτῶς τοποθεσίας μελαγχό-
λικας καὶ πενθίμους, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ θεω-
ρήσῃ τις ἐπὶ πολὺ, χωρὶς νὰ ταραχθῇ καὶ ἀνατριχιάσῃ.

Ἐν τούτοις ὁ Κ. Καραίτης εἰς πολλὰς περιστά-
σεις, ἔδειξεν ὅτι δὲν τρομάζει τοὺς κινδύνους, οὐδὲ
τὸν θάνατον, ἀλλ' ὅμως πᾶν ἔτι ἐνθυμίζει ὀλκτικῶς
τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου, τῷ ἐπρόξενει τρόμον, ἐξ οὗ
ἠθάνετο ῥίγος καθ' ὅλον τὸ σῶμά του. Ἐσκίρτα ἂν ἔ-
βλεπε νεκρικὰ σάββανα, ὁσάκις ἡ ὄψις νεκροκραβδί-
του τὸν ἔκαμνε νὰ φύγῃ μακράν· ποτὲ δὲν ἐτόλμησε
νὰ εἰσελθῇ εἰς κοιμητήριον.

Οἱ φίλοι του ζωγράφοι τὸν ἐσκόπτων διὰ τὴν πα-
ράδοξον ταύτην διαθέσιν τοῦ πνεύματός του, καὶ ἐπ'
ἐλπίδι νὰ τὸν ἱατρεύσωσιν, ἡγάπων νὰ τὸν ἀστει-
ζονται ἀκαταπαύστως ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου τούτου.
Εἷς αὐτῶν ἐπρότεινε νὰ ἐφαρμόσουν εἰς τὸν φίλον
τῶν τὸ ὁμοιοπαθητικὸν σύστημα.

Ἐσχάτως λοιπὸν προσεκάλεσαν τὸν ζωγράφον νὰ
ὑπάγῃ μετ' αὐτῶν εἰς ἐξοχικὴν τινα διασκέδασιν.
Μετὰ τὸ συμπόσιον καὶ μακρὸν εἰς τὸ δάσος
περίπατον, ἐπέστρεφον εἰς Παριζίους, καὶ ἐπὶ τῷ προσ-
χρήματι, ὅτι ἐμελλον νὰ ὀδηγήσωσι τὸν Καραίτην εἰς
ἐργαστήριον γλυφῆς, τὸν παρέσυραν εἰς τινος χα-
ράκτου ἐπίταφίον πλακῶν. Τὸ πρῶτον δὲ πρᾶγμα,
ὅπερ προσέβαλε τὰς ὄψεις του ἦτο μακρὰ τις μαρ-

μαρὶνὴ στήλη, ἐφ' ἧς ἀνεγινώσκετο χρυσοῖς γράμ-
μασι τὸ ἐπιτάφιον τοῦτο·

Τῷ ΚΑΡΑΙΤῃ

Ζογράφῳ τῆς φύσεως καὶ καλλιτέχνῃ,

ἀληθῇ μὲν καὶ εὐφυῇ ἀνδρὶ,

ἀρίστῳ δὲ φίλῳ,

ἀποθανόντι τὸ 37 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἄμα ἀναγνοὺς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ὁ Καραίτης
ἔμεινεν ὡς κεραυνόπληκτος· συνετάλησαν τὰ νῆδρά
του, ὠχρίασε καὶ μετ' ὀλίγον ἔπεσε κατὰ γῆς· ὅταν
ἐσπευσαν νὰ τὸν ἀνεγείρῳσιν, εἶχεν ἐκπνεύσει.

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΓΥΝΗ.

Ἐσχάτως εὐρίσκειτο εἰς ἓνα τῶν λιμένων τῆς Σκω-
τίας ἀρχαῖον τι βρῖκιον ὁ Κλεῖτος, ὅπερ πρὸ πολ-
λοῦ χρόνου διοικεῖται ὑπὸ νέας καὶ εὐμόρφου γυ-
ναικός, τῆς μίσε Βεϊτση-Μίλλερ, θυγατρὸς ἐνός
ἐμποροπλοίαρχου. Ἡ μίσε Βεϊτση νεωτάτη εἰσέτι, ἐ-
ξεπλήρου ἐπὶ διαφόρων πλοίων τοῦ πατρός της· τὸ
ἔργον τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου καὶ βλέπουσα πῶς ἐνήργουν
οἱ πλοίαρχοι, ἐπεθύμησε καὶ αὐτὴ νὰ διοικήσῃ πλοῖον.
Ὁ Κ. Μίλλερ εὐχαρίστησε τὴν παράδοξον ταύτην
ἐπιθυμίαν τῆς νεαρᾶς θυγατρὸς του καὶ τῆς ἐνεπι-
στεύθη τὴν διοίκησιν τοῦ Κλεῖτου. Ἐδοκίμασε πολ-
λὰς τρικυμίας καθ' ἃς οἱ πλοίαρχοι τοῦ ἄλλου φύ-
λου εἶδον τὰ πλοῖα τῶν συντριβόμενα κατὰ τῶν σκο-
πέλων. Ἀλλ' ἡ μίσε Βεϊτση διοικεῖ εἰς τοιαύτας
στιγμὰς τὸ πλοῖον μετὰ ἐμπειρίας καὶ γενναιότητος
τιμῶν καὶ ἓνα ναύαρχον.

Καθ' ὅλον τὸ μακροχρόνιον διάστημα τῆς ναυσι-
πορίας της, οὐδεὶς ποτὲ ναύτης, εἴτε ἀξιωματικὸς
τοῦ πληρώματός της ὠμίλησεν ἄλλως περὶ αὐτῆς
ἢ μὲ τὸ μεγαλήτερον εἶδος. Οἱ πορθμίαι τῶν λι-
μένων, ὅπου τὸ πλοῖον τοῦτο προσώρμησε πολλὰ-
κις, ὀνομαζοῦν τὴν γυναῖκα πλοιαρχίνου (She
Captain).

Οἱ ΔΙΔΑΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ.

Ἡ κόμισσα Δ. πρὸ πολλοῦ χρόνου χήρα, εἶχε
δύο διδύμους θυγατέρας, αἵτινες ὡμοιάζον τοσοῦτο
ἀλλήλας ὥστε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκονομίαν τῶν
ἦσαν ἡγαγασμένοι νὰ τὰς χωρίζωσι διὰ σημείων
τινῶν· εἶχον τὸ αὐτὸ πρόσωπον, τὸ αὐτὸ ἀνάστημα,
τὸν αὐτὸν ἦχον τῆς φωνῆς . . . Ἐπειδὴ αἱ κόραι
αὗται εἶχον καὶ ὄνομα ἐπίσημον καὶ σημαντικὴν πε-
ριουσίαν, πολλὰ τὰς ἐζήτησαν, ἀλλ' ὅλοι οἱ μνηστῆ-
ρες ἀπέτυχον. Αἱ κόραι ἦσαν κατὰ πάντα ἀδιάφο-
ροι. Τέλος δύο Γάλλοι πρὸ μικροῦ ἐλθόντες εἰς Βιέ-
νην, εἰσῆχθησαν εἰς τῆς κομίσσης. Ἦσαν διδύμοι ἀδελ-
φοὶ καὶ αὐτοί· ποτὲ δὲν ἐχωρίσθησαν· αἱ ὁρέξεις
τῶν ἦσαν αἱ αὐταί, καὶ ἡ ὁμοιότης τῶν ἐπίσης τοι-
αύτη ὥστε ἀδύνατον ἦτο νὰ τοὺς διακρίνῃ τις. Αἱ δύο

θυγατέρες τῆς κομίσης μέχρις ἐκείνου ἀδιάφοροι καὶ εὐθυμοὶ ἐγίναν αἰφνης μαλαγχοликаί.

Οἱ δύο νεανίαι δὲν ἄργησαν καὶ αὐτοὶ νὰ ἀναγνώσωσιν εἰς τὴν καρδίαν των. Ἐγραψαν εἰς τὸν πατέρα των πλούσιον ἐργοστασιάρχην, ὅστις ἔτεκε νὰ φθάσῃ εἰς Βιέννην, καὶ μετὰ τινὰ χρόνον, ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν κόμισσαν Δ. τὴν χεῖρα τῶν δύο θυγατέρων τῆς διὰ τοῦς δύο υἱούς του.

Ἡ κόμισσα ἐδέχθη καὶ μετὰ τινὰς μῆνας οἱ δύο γάμοι ἐτελέσθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὦραν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν· τὰ δύο ἀνδρόγυνα συνέζωνσαν εὐτυχῇ καὶ ἡσυχᾷ. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὦραν αἱ δύο σύζυγοι ἔτεκον ἐκάστη υἱόν. Παρηλθὲν ἓν ἔτος· τὰ δύο τέκνα ἡσθένησαν συγχρόνως καὶ ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ τὰ σώσωσιν· ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὦραν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν μητέρων των.

Κατέβηκε τὸ λυπηρὸν τοῦτο τὰς ἀδελφάς Χάριν διασκεδάσεις εἰ σύζυγοι των τὰς ἐταξίδευσαν διέμεινον καιρὸν τινὰ εἰς Παρισίους, ἀλλὰ μάταιαι ἀπέβησαν ὅλαι αἱ προσπάθειαι. Αἱ δύο γυναῖκες ἀπέθανον συγχρόνως ἀπὸ μαρasmus τινὰ ἀσθένειαν καὶ φαίνεται ὅτι καὶ τοὺς δύο ἀδελφούς τοὺς ἀναμένει ἡ αὐτὴ τυχὴ, διότι εἶναι ἀπαρηγόρητοι. Τὰ θαύματα ταῦτα τῆς ὁμοότητος ἐγένοντο ὑπόθεσις ἐκθέσεως, ὑποβληθείσης εἰς τὰς ἀκαδημίας τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας.

ΠΡΩΙΜΟΣ ΟΡΙΜΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΡΠΩΝ.

Εἰς ἐπαρχίαν τινὰ τῆς Γαλλίας ἡ ἐξῆς μέθοδος ἐπενοήθη ὅπως ἐπιταχύνεται ἡ ὥριμασις τῶν καρπῶν ἐπὶ τῶν δένδρων.

Ὁ κλάδος τοῦ δένδρου σφίγγεται δακτύλους τινὰς ὑπερίνω τῆς διακλαδώσεώς του διὰ δύο γύρων σύρματος ἐκ σιδήρου, πάρχους συνήθους, συσφιγγομένων ὁμοῦ τῶν δύο ἄκρων.

Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἡ ὥριμασις γίνεται δεκαπέντε, εἴκοσι ἡμέρας πρῶτωτέρα, αἱ δὲ ὁπώρα εἶναι ὑμεγέθεις, εὐχροοὶ, εὐχυμοὶ καὶ εὐώδεις.

Ὅσοι τῶν ἀναγνώστων μας ἀσχολοῦνται εἰς τὴν κηρείαν, γνωρίζουσιν ὅτι εἰς τὰ δένδρα ὑπάρχουσι δύο ἱκμάδες, ἡ μὲν ἀνωτέρα ἡ δὲ κατωτέρα· ὅτι ἡ πρώτη ἀποτελεῖ τὴν οὐσίαν τοῦ ἔλπου, ἐν ᾧ ἡ δευτέρα συντελεῖ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἀνθέων καὶ τῶν ὁπωρῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διπλῆς ταύτης ἱκμάδος ἐστήριξαν τὴν θεωρίαν τοῦ χαράγματος ἢ τῆς ἐγκοπῆς διὰ νὰ ἐπιταχύνεται ἢ νὰ βραδύνεται ἢ βλάστησις, καὶ ἄλλοτε ν' αὐξάνῃ ἢ παραγωγῇ, ὡς γίνεται παρ' ἡμῖν εἰς τὴν κορινθιακὴν στοφίδα.

Οὕτως ἐξηγεῖται ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος μέθοδος. Ἡ κατωτέρα ἱκμάς, ἐμποδιζομένη εἰς τὴν κατάβασιν τῆς, συνεπὲς τοῦ δέσματος, μεταφέρεται εἰς τὸν καρπὸν μετὰ μεγίστης ἀφθονίας, αὖξιν τὸ μέγεθός του καὶ ἐπιταχύνει δραστηρίως τὴν ὥριμασίν του.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΝΑΥΤΟΥ.

Ἦν τις μετὰ πρὸς οὐχὴς ζητήσῃ ἐπὶ χάριτος τὸ πειλαγὸς τῶν Ἀντιλλῶν νήσων, θελεῖ ἀνακαλύψει, εἰς τὸ σύμπλεγμα τῶν Καραϊβῶν, νήσον τινα, μόλις ὡς κεφαλὴν καρφίδος φαινομένην· εἶναι αὕτη θλίβερός τις βράχος, ἀκαταπαύστως κυττούμενος καὶ καταβυθίζομενος ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἀνυθρὸς καὶ σὺχηρὸς, ὀνομαζόμενος δὲ Σομβρέρον.

Πρὸς τὴν ἄχαριν ταύτην νήσον διευθύνετο τὴν 13 δεκεμβρίου 1807, ἡ Ἐπικουρία (the Renfort) κανονοφόρος τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ. Ἦτο περίπου ἡ ἑκτὴ τῆς ἐσπέρας. Ὁ πλοίαρχος, Δ. ἐσθλόνετο ἀπὸ τὴν τράπεζαν, εἰ χαρκτηρὸς του κατὰ τὸ λίγειν πολλῶν, καταθεσάντων ἀκολούθως περὶ τοῦ συμβάντος, ἐφαίνοντο ἐμψυχομένοι ὑπὸ τοῦ οἴνου· εἶχε δὲ διατάξει αἶφνης νὰ ῥίψωσι τὴν λέμβον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ καταβίσωσιν αὐτὴν εἰς τὸν ναύτην Ροδόρτον Ἰεφερῆν κατηγορηθέντα ὅτι ἐπράξε κλοπὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Ὁ Ροδόρτος οὗτος ἦτο νεανίας δεκαοκταετής, ὅστις ἤγνωνε παντελῶς, ὅτε ἐφάνη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, περὶ τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως, ἣν ἐμελλον νὰ τῷ διακοινώσωσι.

Ἦτο ἀνυπόδητος καὶ σχεδὸν γυμνός, ἐφόρει τὸν χιτῶνά του μόνον καὶ πανταλόνιον τι κυανοῦν. « Ἰεφερῆ, τῷ εἶπεν ὁ πλοίαρχος, βλέπεις αὐτὴν τὴν νήσον, ἐκεῖ θέλουν σὲ ἀφήσει. »

Ὁ δούσῃνος ἔμεινεν ἄλαλος ὑπὸ τοῦ τρόμου καὶ δὲν ἤδυνῆθη νὰ ἐπιφέρῃ καμμίαν ἀντιβῆσιν, διότι μόλις ἡ σκληρὰ αὕτη διαταγὴ ἐπροσφέρθη καί, τοῦ πλοίαρχου νεύσαντος, ἐξετελέσθη πάραυτα.

Ὁ δασυχὴς Ἰεφερῆς χαρκτηρὸς ἀδυνάτου καὶ δειλοῦ, κατὰ τὴν ἀποκτινωθείς ὑπὸ τῆς αἰφνιδίου ταύτης τραχύτητος, δὲν ἔπαυσε νὰ κλαίῃ πικρῶς καθ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦ πλοῦ τῆς λέμβου πρὸς τὴν ὄχθην.

Ἐν τούτοις ἐξερχόμενος εἰς τὴν ἀκτὴν, ἤλπιζε τύχην ἥτις ἐν σκληρᾷ ἐκείνῃ, τὴν ὁποίαν τῷ ἐπέβαλον εἰς βράχοι ἐκ τοῦ πλησίον βλεπόμενοι ἐφαίνοντο ὅχι τόσον τραχεῖς, ὅσον μακρόθεν· ἄνδρες τινὲς τοῦ πληρώματος ἐβεβαίουν μάλιστα ὅτι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς νήσου, διὰ τῆς ἐσπερίας δειλίας, παρετήρησαν καλύδας. Ἐκαμὴν βήματ' αἱ ἐπὶ τῶν βράχων, εἰ πόδες τοῦ δυστυχοῦ Ἰεφερῆ καταματώθησαν πάραυτα, ὥστε εἰς τὸν συνδεδεμένον αὐτὸν συγκινήσεις, τῷ ἔδωκε τὰ σανάλια του, ἄλλος τὸ μαχαίριόν του, ἄλλος τὸ μανδύλιον, ἵνα ἐν ἀνάγκῃ τῷ χρησιμεύσῃ ὡς σημεῖον. Ἐν τούτοις δὲν ἀνεκάλειψαν οὐδὲ μίαν καλύδην, τὸ πᾶν ἦτον ἐρημον. Ὁ Ἰεφερῆς ἐξώρρισε τοὺς συντρόφους του νὰ μὴ τὸν ἐγκαταλείψωσιν εἰς τὸν βεβαιοὺν θάνατον ἐπὶ τοῦ θλιβεροῦ ἐκείνου βράχου. Τὴν στιγμήν ταύτην ἡ νύξ ἦτο σκοτεινοτάτη, αἱ διαταγαὶ ἦσαν ῥηταί, ἦτον ἀνάγκη κατεπείγουσα διὰ τὴν λέμβον νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως εἰς τὸ πλοῖον. Ἐγκαταλείψαντες λοιπὸν μετὰ λύπης τὸν Ἰεφερῆν εἰς τὴν δυστυχῇ θέσιν του, οἱ ναῦται ἐπανῆλθον εἰς τὴν ναῦν, ἥτις ἀπέπλευσε πάραυτα.

Τὴν ἐπαύριον, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἡ κανονοφόρος ἐφαίνετο ἀπὸ τῆς νήσου μετὰ τῆς ἐνάτης καὶ δεκάτης ὁ πλοίαρχος ἀνέβη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὁ δὲ ἀξιωματικὸς τῶν φυλάκων, ἐλπίζων νὰ τῷ διεγείρῃ τὴν ἐλπίαν τοῦ νὰ στείλῃ λέμβον πρὸς τὸν Ἰεφερῆν. τῷ δειξέ τὸ Σομβρέρον, τὸ ὁποῖον παρετήρουν πάντοτε. Ὁ

πλοίαρχος έμεινεν άκαμπτος. Οί ναύται, οΐτινες μέχρι τούδε δέν έπαυσαν του νά ώμιλῶσι μεταξὺ των δια τήν ένδεχομένην τύχην του συντρόφου των, είπον μετ' τρόπον ὥστε νά τούς ακούσῃ ὁ πλοίαρχός των, δι- εάν ὁ δυστυχής δέν απέθνησκεν υπό τῆς πείνης ἢ τῆς δίψης, βεβαίως ἤθελον τόν καταβροχήσει τὰ σαρκοφάγα ὄνεα, αὐτίνα υπάρχουν εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἱσχυρά καί πάμπολλα. Αἱ διαθλῶσεις αὗται δέν επέφερον κανέν αποτέλεσμα εἰς τόν πλοίαρχον, ὅστις παρετήρησε μόνον ὅτι ὁ άνεμος ἤρχισε νά δροσίξῃ καί, διάταξε ν' άνοιξῶσιν ὅλα τὰ ἱστία, καί νά πλεύσῳσι πρὸς βορρᾶν.

Δύο μήνες παρήλθον ἔκτοτε. Πλέουσα πρὸς τήν Βαρβαδην, ἡ Έπεκουρία ήνώθη μετὰ του γόλου ναυάρχου τινός, διοικούντος τότε τήν θάλασσαν τῶν Άντιλλων. Ἡ σκληροκαρδίας πρᾶξις του πλοίαρχου Α. ἔγεινε μετ' ὀλίγον τὸ ὑποκείμενον πάσης συνδιαλέξεως. Έβθασε τέλος εἰς τήν ακοήν του ναυάρχου ὅστις ἔπροσκαλεσε πάραυτα τόν πλοίαρχον Α. καί ἀφοῦ τόν ἐπέπληξεν αὐστηρῶς, τόν ἐπρόθεσε νά ἐπυονορώσῃ τὸ λάθος του, ἐπιστρέφων ἀμέσως πρὸν ἀναζητήσιν του ναύλου.

Εἴτε αἱ ἀπειλοί του ναυάρχου, εἴτε αἱ τύψεις του συνειδήτος ἔκαμον τόν πλοίαρχον νά δεχθῇ τήν ἀποστολήν μετὰ πολλοῦ ζήλου καί δραστηριότητος. Φθάσας εὖτος εἰς Σομβρέρον ἔξαπέστειλε ταχέως τήν λέμβον του υπό τήν διοίκησιν του αὐτοῦ ἐκείνου ἀξιωματικοῦ καί τῶν ναυτῶν, οἵτινες εἶχον ἀποβιάσει ἐκεῖ τὸ θυμὰ του, παραγγέλων αὐτοῖς ῥητῶς νά μὴν ἐπιστρέψῳσι πρὶν ἢ τόν ἀναζητήσῳσι πανταχοῦ.

Προσορμισθέντων τῶν ναυτῶν, πλῆθος ἐκ τῶν πτηνῶν ἐκείνων τῶν Άντιλλῶν, τὰ ὅποια ὀνομάζονται κέεφοι, ἐπέτοξαν εἰς τήν παρουσίαν των. Ὀλίγον μακρὰν ἐκείθεν παρετήρησαν πλῆθος φωλεῶν πληρουμένων ὑπὸ ὧν καί νεωσσῶν μόλις καλυπτομένων ὑπὸ τῶν νεαρῶν πτελῶν των. Οἱ ναῦται δέν κῆδρον οὐδὲ σταγόνα ὕδατος δροσεροῦ. Ἐνθεν μόνον κᾶκίθεν ἔλη καί τέλματα, ὕδατος πικροῦ μὴ χρησιμεύσαντος ποσῶς πρὸς πόσιν. Ἡ νῆσος πανταχοῦεν ὕψυτο, σχηματίζουσα ἀποτόμους καί σκοπελῶδεις κατωφρείας μέχρι τῆς κορυφῆς, μὴ περιεχούσας οὐδεμίαν ἀδολάστην, εἰμὴ ξηροῦς τινος καί χονδρώδεις σχοινοῦς.

Καί μόλονότι πᾶσαν κατέβαλον προσπάθειαν δέν ἤδυνήθησαν ν' ἀνακαλύψῳσι τόν Ἰεφερῆν. Ναυτῆς τις εὔρε τήν χεiriδα χονδροειδοῦς τινος tomahawk, ἕτερος τὰ τεμάχια τῆς περισκελίδος. Τὸ πλῆρωμα, ἐπισκεφθὲν ἀνευ αποτελέσματος τήν νῆσον ἀπανταχοῦ, ἀπεράτισε νά ἐπιδαθασθῇ. Καί μήπως εὐρίσκειτό που ὁστοῦν τι διὰ νά ὑποθέσῳσιν ὅτι ἔγεινε βορὰ σαρκοφάγων πτηνῶν, τὰ εὑρεθέντα ὁμως ῥάχη καί ἡ χειρὶς του τομαχάκου ἐμαρτύρουν ὅτι ὁ Ἰεφερῆς εἶχεν ὑποστῇ βίαιον θάνατον.

Πρὶν γίνῃ ἐριστικὴ ἀπόφασις τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὁ διοικητῆς ἀπελπισθεὶς περὶ τῆς ἀνακαλύψεώς του, ἠθέλησεν ὁ ἴδιος νά ἐπισκεφθῇ τήν νῆσον, καί οὐδὲ τρώγλην, οὐδὲ σχισμάδα ἄφρην ἀνεξηρεύνειν ἄλλὰ δέν ἐπέτυχε περισσότερον τῶν λοιπῶν. Ἡ Έπεκουρία ἀπεμακρυνθῇ λοιπὸν ἐκ του Σομβρέρου δευτέραν ἤδη φοράν καί ἔβησαν εἰς Βαρβαδην. Ὁ πλοίαρχος Α. ἔζεθεσε τὰ κατὰ τήν ἀποστολήν εἰς τὸν ναύαρχον, καί κατώρθωσεν ἅ τὴν κάμη νά πιστεύσῃ ὅτι ὁ Ἰεφερῆς

θὰ παρελήθῃ ὑπὸ διαβαίνοντος τινός πλοίου. Ἡ ἀνάκρισις μέμφεται του ναυάρχου διὰ πολλά ἐπιπολαιῶς διεξήγαγε τήν ὑπόθεσιν ταύτην, καί ἐδείχθη, διὰ τῆς ὑπερβολῆς καί ἀξιοτιμωρήτου ἀναλγησίας, εὐχαριστημένος ἀπὸ τήν μεταμέλειαν καί τήν διαγωγήν του πλοίαρχου Α. Τὰ πράγματα ἔμειναν ἕως ἐδῶ εἰς διάστημα δύο ἐτῶν τοῦλάχιστον, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων ἔλαβον ἄλλην διεύθυνσιν.

Έκθεσις πλήρης περὶ του συμβεβηκότος τούτου εἶχεν ἐπιδεθῇ εἰς τι μέλος τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων, ὑπὸ τινος ἀνθρώπου, ὅστις ἔλεγεσιν ὅτι εἶχε παράπονα κατὰ του ναυάρχου. Κατέστη δὲ ἡ ἀναφορά αὕτη ἐν τῷ Παρλαμέντῳ, ἀντικείμενον ἐπερωτήσεων, εἰς ὧς τὸ ὑπουργεῖον δέν ἠδυνήθη νά μὴ ἀπαντήσῃ ἐπιτροπῇ τις ἐξεταστικὴ ἐξηκριβῶσε τῇ ὑπόθεσιν, καί παρέπεμψε τόν πλοίαρχον Α. εἰς τὸ πολεμικὸν συμβούλιον.

Μὴ δυνάμενος ν' ἀρνήθῃ τήν πρᾶξιν, ἡ τῷ προσήψαν. ὁ πλοίαρχος Α. ἠθέλησε νά τήν δικαιολογήσῃ διὰ τῆς ἀνάγκης εἰς ἣν εὐρέθη νά καθαρίσῃ τὸ πλοῖόν του ἀπὸ ἑα κλέπτην ἀδιώρθωτον. Ἡ αἰτιολογία αὕτη διεψεύσθη ὑπὸ τῶν μαρτύρων οἵτινες εἶπον ὅτι μίᾱ καί μόνῃ ὑπῆρξεν ἡ κλοπῇ, παριστῶσα καί ἐλαφρυντικὰς τινας περιστάσεις. Τὸ αἷτιον δὲ ἦτον ὅτι ἀφῆρεσεν ὀλίγον ζῦθον γλυκύν. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τὸ δικαστήριον ἐκήρυξε παμψηφεί ἔνοχον τόν πλοίαρχον, καί τῷ ἐστέρησαν ἀμέσως τὸν βαθμὸν του.

Ἡ ἐφημερίς le Times, τῆς 13 Φεβρουαρίου 1810, le Wecklee Register, αὐτῆς ἐποχῆς, αἰτίνες διηγοῦνται μετὰ πολλῆς λεπτομερείας τήν ἀλλόκοτον ταύτην ὑπόθεσιν, λέγουσιν ὅτι ἡ συγκίνησις του κοινοῦ ὑπῆρξε μεγίστη. Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ἐπεδοκίμασε τὰς ἀποφάσεις, τὰς κατὰ του πλοίαρχου Α. Ἀλλὰ τί ἔγεινε τὸ θυμὰ του; Μήπως ὁ Ἰεφερῆς εἶχε δολοφονῆθῃ; Μήπως αὐτοχειριάζθη; Μήπως ἀπέθανε τῆς πείνης, τῆς δίψης; Μήπως ἐσώθη, ἡ ἐπινίγη; Ὅλαι αὗται αἱ ἐρωτήσεις ἀπητηγόλουν τὸ δημόσιον, καί διὰ τὰς περαιώσῃ, ἡ Βουλὴ τῶν κοινοτήτων, ἐπὶ τῇ προτάσει ἐνός τῶν μελῶν τῆς ἀπῆτησεν ὥστε νά γίνωσιν αἱ ἀκριθέστεραι ἐρευναι. Μία ἀόριστος φήμη εἶχε διασπαρῇ ὅτι ὁ Ἰεφερῆς ἐμβῆκεν εἰς Ἀμερικανικὸν πλοῖον ἡ Βουλὴ τῶν κοινοτήτων ὑπεχρέωσε τήν κυβέρνησιν νά διευθυνθῇ εἰς τὸν παρά τῇ κυβερνήσει τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀπεσταλμένον τῆς.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων του πράκτορος τούτου ὑπῆρξεν, ὅτι ὁ Ρυβέρτος Ἰεφερῆς ἀνεγνωρίσθη εἰς τήν μικρὰν πόλιν Marelehead, πλησίον του Βοστόν ἐν τῇ Μασαχουσέτῃ, ὅτι εἶχε παρουσιασθῇ ἐνώπιον μεγιστάνος, εἰς ὃν ἐβῆλῳσεν ὅτι εἶχε εἰκοσι καί ἐνός ἐτῶν ἡλικίαν, γεννηθεὶς εἰς Πολπέρο, χωρίον τῆς κομητείας Κορνούαλλείας, ὅτι εἶχεν εἰσελθεῖ εἰς τὸ ναυτικὸν δεκαπενταετῆς, ὅτι τὸ πλοῖον εἰς ὃ εἰσῆλθεν ἐκαλεῖτο Έπεκουρία, καί ὅτι σιδηρουργὸς ὢν τὸ ἐπάγγελμα, ἐτέθη ὡς βοηθὸς του ὀπλοποιοῦ — ὅτι ἡ κανονοφόρος ἔπλεε πρὸς τὰς δυτικὰς Ἰνδίας, καί ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ των ἐπλησίαζε νά ἐκλείψῃ, τὸ πλῆρωμα ἐλάμβανεν αὐτὸ κατὰ μερίδας ὅτι ἐσπέραν τινὰ σαβάτσου ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς δίψης, εἶχεν ὑποκλέψαι περίπου δύο λίτρας ζῦθου ἐκ τινος βαρελίου ὅτι ἀνακαλυφθείσης τῆς πράξεώς του ὑπὸ του πλοίαρχου, ἐξώσθη οὗτος εἰς τήν ἐρημον νῆσον Σομπέρρο, ὅτι εἶχε μείνει ἐννέα ἡμέρας, μὴ ἔχων ἄλλην τροφήν εἰμὴ δωδεκάδα τινὰ λεπάδων, εἶδος οστρακοδέρμων, τὰ ὅποια εἶχε συναΐξει ἐκ τῶν βράχων, καί

ὅτι τέλος, τὸν ἔλαβε ναὺς τις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, καὶ τὸν ἀπεβίβασεν εἰς λιμένα τινὰ τῆς πολιτείας Μασαχουσέτης.

Ἡ δὴλωσις αὐτῆς ὑπογραφείσα δι' ἐνὸς σταυροῦ καὶ διαβιβάσθη εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐδημοσιεύθη εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας. Ἐφαίνετο δὲ τότε ὅτι ἡ ἱστορία αὐτῆς ἔλαβε πέρας, ὅτε ἐκ τινος περιστατικοῦ ἀπροσδοκίῃτο ἐπανελθῆναι ἐκ νέου.

Ἡ μήτηρ τοῦ Ροβέρτου Ἰεφερῆ ἐζή ἀκόμῃ. αὐτὴ ἀπεύθυνεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐπιστολὴν, ἀναγεννῆσασα ὅλας τὰς ἀμφιβολίας.

Δι' αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς, ἐδηλοποιήσεν αὐτὴ πανδήμως, ὅτι τὸ εἰς τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀποδιδόμενον ἔγγραφον ἦτο ψευδὲς ἢ ὅτι ἄλλος τις εἶχε παρουσιασθῆ ἂντι τοῦ υἱοῦ τῆς. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς γνώμης ταύτης, ἔλεγεν ὅτι ἐὰν οἱ μὴ γνωρίζοντες γράμματα θέτουσι τὴν ὑπογραφὴν αὐτῶν δι' ἐνὸς σταυροῦ, Ὁ Ροβέρτος Ἰεφερῆς ὅστις ἐγνώριζεν ἐντελῶς νὰ γράφῃ, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου ἐπεβεβαίωσεν, καὶ ἠδύνατο πάντες οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν νὰ προσμαρτυρησώσι, πρὸς τί νὰ καταφύγῃ εἰς τοιοῦτον μέσον; Προσέθετε δὲ, ὡς ἐκ περισσοῦ, ὅτι ἡ μίσθωσις τῆς ἐπαύλεως τῆς ἐδόθη τῷ υἱῷ τῆς ἐφ' ὅρου ζωῆς, οὐτινος ὁμῶς ἀποθανόντος, ὁ ἰδιοκτῆτης ἀνέκτα πᾶν ἐπὶ αὐτῆς δικαίωμα· ὅτι τοῦτο ἦτο περίστασις τις γνωστὴ εἰς τὸν υἱὸν τῆς, καὶ ὅτι ἐὰν τὴν ὥραν ταύτην ἦτο σῶος καὶ ὑγιής, δὲν ἤθελε λησμονῆσαι νὰ τῇ γράψῃ, διότι τὴν στιγμήν καθ' ἣν τὸν ἐγκατέλειπον εἰς τὸ ἐρημονήσιον κινούμενος ὑπὸ τρυφερότητος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα, τῷ εἶχε συστήσει εἰς τοὺς συντρόφους του, οἵτινες ἦσαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, νὰ μὴ τῆς εἰπώσι τι περὶ τῆς δυστυχοῦς τύχης του.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆς, ἦν νινὲς τῶν ἐφημερίδων διεφρονεῖσθαι, ἀκολούθως δὲ τὴν παρεδέχθησαν ὡς βέλτιστον, ἐπροξένει περιεργὸν τινα ἐντύπωσιν. Ὁ Κόββειτ ἐκήρυξεν «ὅτι ἐπρεπε ν' ἀναγκάσωσι τὴν κυβέρνησιν νὰ λάβῃ σαφεῖς περὶ τοῦτου πληροφορίας καὶ νὰ δώσῃ πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἥτις ἐνδιαφέρει τοσοῦτον τὸ δύστηνον ναυτικόν.» Τὸ πρᾶγμα τότε ἐγένετο τόσον σπουδαῖον, ὥστε ἡ κυβέρνησις ἡσθάνθη τὴν ἀνάγκην ὅτι ἐπρεπε νὰ τὸ παραιώσῃ. Πλοῖον εἶχε σταλῆ εἰδικῶς εἰς Βοστόνην, καὶ ἡ εἰδησις τῆς ἐπιστροφῆς του, δι' ἣς ἔπαυσε πλέον πᾶσα ἀβεβαιότης περὶ τῆς τύχης τοῦ ναύτου, συνωδεύθη διὰ τῆς ἐπομένης εἰδήσεως, καταχωρισθείσης εἰς τὰς ἐφημερίδας.

«Ὁ ναύτης Ἰεφερῆς ἔλαβε σήμερον ὀριστικὴν ἄδειαν ἀναχωρήσεως ὑπὸ τῶν λόρδων ἀπεσταλμένων τοῦ ναυτικοῦ. Ἀπεβιβάσθη δὲ ἤδη, καὶ διευθύνεται εἰς Λονδίνον.»

Γενόμενος εἰς διάστημα ἐβδομάδων τινῶν, πολυχρήματος καὶ εἰς τῶν λεόντων τῆς πρωτευούσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ὁ Ἰεφερῆς διηγήθη τοιοῦτοτρόπως τὰ συμβάντα του.

«Τῷ ἦτο κατ' ἀρχὰς ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ ὅτι σπουδαίως ἐσκόπευσαν νὰ τὸν ἀφῇσιν νὰ καταστραφῇ τόσον ἔλειπνός εἰς νῆσον, ἣν οἱ σύντροφοί του εἶδον ὅτι ἦτον ἀκατοίκητος καὶ ξηρά. Ἐνόμισεν ὅτι τὸν εἶχον ἀφῇσει μόνον πρὸς φόβον διὰ μίαν νύκτα· διότι ἄλλως τε, ὁ χαρακτήρ τοῦ πλοίαρχου, ὅσον τραχὺς καὶ ἀ-

καμπτος ἀνῆτο, ἤθελε φοβῆθαι πως... Ἡ ἡμέρα ἀνέτειλε, καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ ἐπανῆλθε, παρατηροῦντος τὴν Ἐπικορυφίαν ἀραγμένην εἰς ὀλίγων τινῶν μόνον μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς παραλίας. Ἐπρόσμενε κατὰ πᾶσαν στιγμήν νὰ ἴδῃ ῥιπτομένην εἰς τὴν θάλασσαν τὴν λέμβον καὶ ἐσκέπτετο ἤδη τὴν ἐλευθέρωσιν του· ἀλλὰ, ματαία προσδοκία! ἡ κατανόησις ἀνεπέτασσε τὰ ἱστία τῆς καὶ μετ' ὀλίγον ἐνεφανίζετο ἐν τῷ ὀρίζοντι ὡς κηλὶς τις. Ὁ Ἰεφερῆς παρεδόθη τότε αἰς τὸν βεβαιωτέραν ἀπελπίσιν. Δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ἡ πείνα καὶ πρὸ πάντων ἡ δίψα τὸν ἐτυράνουν φρικωδῶς· διὰ νὰ καταπαύσῃ τὴν κατατρώγουσαν αὐτὸν ἐλπίδα, ἔπινε μεγίστην ποσότητα ὕδατος ἁλμυροῦ καὶ ἐδιπλασίασεν οὕτω τοὺς πόνους του, οἵτινες κατήντησαν μέγιστοι μέχρις οὗ βροχὴ ἀρθονος ἀνεωογόννησε τὰς δυνάμεις του καὶ παρέσχεν αὐτῷ ποσότητα ὕδατος ἐπαρκοῦσαν καθ' ὅσον τὸ διάστημα, καθ' ὃ ἐμελλε εἰσεῖν νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν νῆσον. Ἀλλ' αἱ δόυναι τῆς πείνης ἐγένοντο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ζωηρότεραι· τῷ ἦτον ἀδύνατον νὰ φονεύσῃ ἓνα μόνον πτηνόν, ἀπερῖπταντο εἰς τὴν νῆσον, ἤρχισεν νὰ ζητῇ ὡς αὐτῶν. Δυστυχῶς δὲν ἦτον ἡ ἐποχὴ τῆς ὠστοκίας, διότι τὸ μόνον ὧν ὅπερ εὔρεν, ἦτον εἰς τοιαύτην κανάστασιν σήψεως, ὥστε, μολοντόν τῃ πείνᾳ του ἦτο μεγάλη καὶ ἰσχυρά, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποφασίσῃ νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὰ χεῖλη του. Μικρά τινα ζῶρια, ὀστρακόδερμα καὶ τεμάχια φλοιοῦ ξύλου, βιβθέντα ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἦσαν ἡ μόνη τροφὴ, τὴν ὁποῖαν εὔρεν εἰς τὸν κατάρατον αὐτὸν τόπον. Τέλος, πρὸς μεγίστην αὐτοῦ χαρὰν, ἀνεκάλυψε μακρόθεν πλοῖον, καὶ ἐκ τοῦ ὕψους βράχου τινὸς τῷ ἔκαμε σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἀναμφιβόλως δὲν παρετηρήθησαν, διότι μετ' ὀλίγον ἐν τῷ ὀρίζοντι. Πέντε πλοῖα διῆλθον ἅπαντα κατὰ σειρὰν καὶ ἀνενέωσαν πεντάκις τὰς ἀγωνίας του, αἵτινες τῷ ἦσαν θανάσιμοι. Εἶχεν ἀπολέσει πᾶσαν ἐλπίδα σωτηρίας, καὶ, ἀδυνατήσας ἐκ τῆς πείνης, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς παραλίας, ὅτε πλοῖόν τι ἀμερικανικόν, διαβαῖνον πλησιέστερον πρὸς τὴν νῆσον ἐλκυόμενον ὑπὸ τῆς πληθύος τῶν πτηνῶν, ἄτινα ἐκάθιζον ἐκεῖ τὴν στιγμήν ταύτην, ἔστειλε τὴν λέμβον του πρὸς τὴν γῆν. Οἱ ναῦται εὔρον τὸν δυστυχῆ Ἰεφερῆν ἀποθνήσκοντα καὶ τὸν μετακείμενον πάραυτα εἰς τὴν ναῦν, ἔνθα μετὰ τινὰς ἡμέρας ἠδυνήθη ν' ἀναλάβῃ καὶ ν' ἀναρρώσῃ.

Ἡθέλαμεν, περαιοῦντες τὸ παρὸν ἄρθρον μας εἰς δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας λογικὴν τινα ἐξηγήσιν διὰ τὸ tomahawk καὶ τὰ τεμάχια τὰ εὑρεθέντα ἐν τῇ νήτῳ καὶ περὶ τῆς δηλώσεως τῆς ὑπογραφῆς διὰ τοῦ σταυροῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ πηγαι, ἐξ ὧν ἠρύσθημεν τὴν ἱστορίαν σιωπῶσι περὶ τούτων, δὲν θέλομεν ἐρευνῆσαι νὰ τὴν ἐξηγήσωμεν. Δυνάμεθα δὲ νὰ προσθέσωμεν μόνον ὅτι ὁ πλοίαρχος Λ. ἔσπευτε νὰ διορθώσῃ, καθ' ὅσον ἠδύνατο τὰ δεινὰ, ἀπερ εἶχε προξενήσει εἰς τὸν δυστυχῆ Ἰεφερῆν, προσφέρων αὐτῷ σημαντικὴν ποσότητα, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἰεφερῆς ἀπεσῶρθη εἰς τὸ χωρίον τοῦ Πολπέρου, ὅπου ἔως ζῇ εἰσέτι.

(Magasin pittoresque.)

Π. Η.